

Am putut vedea, cu adîncă emoție, alături de milioane de telespectatori, grandioasa adunare populară de la Alba Iulia.

După ce tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a evocat în cuvîntarea rostită aici împlinirea a 375 de ani de la prima unire politică a țărilor române sub Mihai Viteazul și a două milenii de la atestarea documentară a orașului Alba Iulia, am fost martorii unei ample și înălțătoare sărbători. Sub ochii secretarului general al partidului și ai tovarășei Elena Ceaușescu, ai celorlalți conducători de partid și de stat, ai zecilor de mii de oameni ai muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități — aflați pe vastul platou din fața porții orașului Alba Iulia, sub ochii milioanei de telespectatori, se desfășoară panorama sărbătorească a cetății, pe zidurile căreia strălucesc stemele Partidului Comunist Român și Republicii Socialiste România. Pe arcadele de la intrarea în cetate, steagurile roșii și tricolore încadrează portretul tovarășului Nicolae Ceaușescu. Se disting vechile denumiri ale cetății Alba Iulia : Apoulon, străveche așezare a Daciei libere, Apulum roman de mai tirziu, vatra milenarei cetăți de azi. Dînd expresie gîndurilor și simțămîntelor întregului popor, sînt scrise pe pancarte lozinci mobilizatoare : „Trăiască Partidul Comunist Român în frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu !“ ; „Trăiască și înflorească scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România !“ ; „Programul partidului — programul poporului !“ ; „Să înfăptuim neabătut hotărîrile Congresului al XI-lea al P.C.R. !“. Pe această vastă scenă, în acest atît de grăitor decor s-a desfășurat un mare spectacol omagial.

Cunoscuți actori ca și artiști amatori — recitatori, cîntăreți și dansatori — dau viață unor nemuritoare pagini de istorie : formarea poporului român, continuitatea sa pe teritoriul străbun, încercările deosebit de grele prin care a trecut, dar pe care a găsit întotdeauna tăria morală și materială să le înfrunte și să le înfrîngă, lupta sa pentru unitate și independență națională, pentru progres, pentru eliberare socială și neatîrnare, împlinirea, sub conducerea Partidului Comunist Român, a aspirațiilor celor mai fierbinți ale poporului nostru, pentru care au luptat și s-au jertfit înaintașii.

Fiecare moment al acestei cuprinzătoare evocări, exprimat prin versuri, sau evoluții coregrafice, a fost încărcat de emoție, de înaltă vibrație patriotică. Dintre toate, însă, s-a desprins momentul pe care marea sărbătoare de la Alba Iulia l-a omagiat : Tulnicile răsună de peste munți și văi, de pe zidurile cetății, salve trase din tunuri de epocă se contopesc cu strigătele de bucurie ale mulțimii care întîmpină alaiul alegoric avîndu-l în frunte pe Mihai Viteazul. Se deschid larg porțile cetății, și în timp ce grupurile reprezentînd cele trei țări românești se contopesc, în semn de frățească unire, bravul voievod rostește nobilul său legămint : „Ridicați-vă, ridicați frunțile ! De azi înainte nici un fiu al acestui neam să nu mai țină fruntea plecată, îndeplinind voința pe care cu toții v-ați dovedit-o prin luptă. Io, Mihai Voievod, domn al Țării Românești, al Ardealului și a toată țara Moldovei, dau tuturor de știre că ni s-a-implinit vrerea din veac !“